

Hejsek 5

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXVIII leden 2022

Pejsek štěká. . .

Haf! Haf! Haf!

Všem štěkám vše nejlepší do nového roku! Takový pes ani nemrkne a z roku 2021 je rok 2022. Tak snad budeme všichni hlavně zdraví! A nebuďte na sebe moc přísní s novoročními předseztími.

Haf! Haf! Haf!

V lednu nás čeká hra po Praze s bruslením, v únoru zas Výroční výprava. A co dál? To se dozvíte na následující straně, kde najdete seznam všech výprav i čajů až do června! Termín divadelního festivalu ovšem závisí na tom, zda bude mít divadlo volno, tak prosím ještě počítejte s možným přesunem.

Haf! Haf! Haf!

A co že je to vůbec ten Divadelní festival? Jednou za dva roky si všechny oddíly na Čtrnáctce (což je skupina, do které patříme) připraví nějaká divadelní představení, která potom všichni jeden víkend na jaře odehrajeme. Už se těšíte, až taky začneme něco nacvičovat? Ještě máme ale chvilku čas. . .

Haf! Haf! Haf!

Na lednové výpravě si také tradičně večer promítáme. Možná dojde i na nějaké starší vpředácké divadlo, hlavním tahákem ovšem bude video z posledního tábora! Tak určitě všichni dorazte.

Haf! Haf! Haf!

Vše nejlepší přeji Aničce a Týnce, haf haf!

Co budeme dělat my větší?

4. 1.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
11. 1.	Družinové schůzky mladší a střední:	(16.30—18.30)
	starší:	(18.30—20.30)
14. 1.	Čaj	(16.00—19.00)
15. — 16. 1.	Bruslení a hra po Praze	
18. 1.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
25. 1.	Družinové schůzky	
1. 2.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)

A dále?

25. 2.	Čaj	
26. 2.	Výroční výprava	
25. — 27. 3.	Březnová výprava	
1. 4.	Čaj	
14. — 18. 4.	Velikonoce	
29. 4.	Čaj	
30. 4. — 1. 5.	13. netradiční divadelní festival Čtrnáctky (termín se může ještě změnit)	
20. — 22. 5.	Štítek táborníka	
10. — 12. 6.	Červnová výprava	

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Šťastný nový rok 2022!
Snad bude ještě lepší než ty předchozí. A my si v něm užijeme společně spoustu zážitků a v létě tábor. Vedoucí o Silvestru nelenili a už proběhla první táborová porada, tak se máte na co těšit.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Mezi termíny nám přibyly nové výpravy na druhé pololetí, tak si je nezapomeňte zapsat do kalendáře. Hned v lednu nás čeká výprava do zoo, půjdeme se podívat i na nového vombata!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Štěkám Stelle všechno nejlepší k narozeninám!

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

6. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)
13. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)
14. 1.	Čaj	(16.00—18.00)
15. 1.	Výprava do zoo	
20. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)
27. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)

A dále?

25. 2.	Čaj
26. 2.	Výroční výprava
25. — 27. 3.	Březnová výprava
1. 4.	Čaj
17. — 18. 4.	Velikonoční výprava
29. 4.	Čaj
20. — 22. 5.	Štítek
11. 6.	Poklad

Štěně

Vánoční výprava na Sázavku

Sešli jsme se chvíli po třetí hodině na Hlavním nádraží a vyrazili směr Sázavka. Jelo nás sice jen 5 dětí, ale to nám vůbec nevadilo. V Sázavce byla spousta sněhu, ale hlavně zima a tma. My jsme se s čelovkami vydali k chatě. Cestou jsme museli najít nový mostek přes potok, ale nakonec se nám to povedlo. I když některým cesta připadala hodně dlouhá, za chvíli už jsme byli u chaty. Uvnitř jsme si zatopili, najedli se a vydali se spát.

Když jsme se ráno probudili, byli na chatě už i starší. Společně jsme se po snídani vydali krmit hrocha a vyrábět PFka. Sněhu bylo opravdu dost a tak jsme se cestou koulovali a postavili jsme i sněhuláci rodinku. Všichni společně

jsme si zahráli ještě eskymáčkou honěnou a pak už jsme se vydali do chaty na oběd.

Po obědě už jsme začali připravovat slavnostní večer. Bylo potřeba uvařit večeři a tradiční pudink, vyrobit adventní věnec, stromeček, upéct vánočky nebo třeba vyrobit ozdoby z papíru. I my nejmenší jsme si se Sárrou jednu vánočku upekli. Připravili jsme si také svíčkové lodičky a přání pro ostatní s oddílovou věštbou. Když jsme se navečeřeli, šli jsme si pouštět nachystané lodičky. Štěpán nám vyprávěl, co znamená který pohyb lodiček pro naši budoucnost, a my si tak mohli představovat, co nás asi tak příští rok potká. Pak jsme si našli oddílové věštby a potom už hurá na pudink a tombolu!

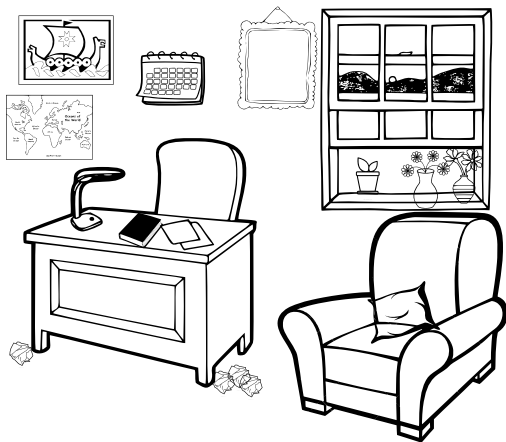
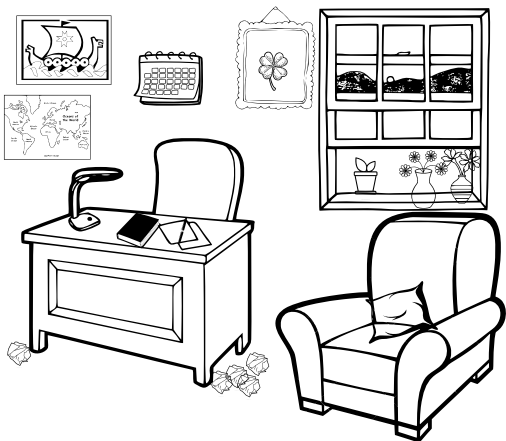
Ráno bylo potřeba pořádně uklidit chatu. My jsme se postarali o zadní spací místnost. Pak už bylo na čase vyrazit na vlak do Sázavky. Na zastávce jsme snědli oběd, a protože nám zbývalo ještě trochu času, zahráli jsme si na louce pár her, koulovali se a dováděli ve sněhu, protože v Praze žádný nebyl.

Místo činu

Ještě štěstí, že jsme si nakreslili místo činu! Zločinec se tam totiž vrátil a ukradl tři věci — nejspíše důležité důkazy. Dokážeš přijít na to které? Srovnej oba obrázky a odpověď buď řekni vedoucím nebo pošli přes e-psa (*vpr.red/e-pes*), a body do bodování tě neminou.

Pražská zoo

V lednu se malý Vpřed pravidelně vydává navštívit pražskou zoologickou zahradu. Sice to není úplně typické oddílové místo, ale výprava do zoo je natolik tradiční, že můžeme povídání o pražské zoo do rubriky Oddílová místa zařadit.

Pražská zoologická zahrada je nejnavštěvovanější českou zoo. Nápad založit v Praze zoo vznikl v roce 1881, kdy v novinách vyšla výzva hraběte Sweerts-Sporcka. Zoo měla být založena u příležitosti sňatku prince Rudolfa a belgické princezny Štěpánky. Poté byly zřizovány různé výbory, ale k činu se příliš neměly. Zásadními osobnostmi pro založení zoologické zahrady byl středoškolský profesor Jiří Janda a velkostatkář Alois Svoboda. Janda začal v roce 1904 připravovat zoo na Štvanici, Alois Svoboda věnoval v roce 1922 své pozemky v Troji k výstavbě zoologické zahrady.

A tak nakonec pražská zoo není na Štvanici, ale v Troji, kde bylo koncem roku 1927 oploceno 8 hektarů budoucí zoologické zahrady. Až padesát let po zveřejnění výzvy v novinách, tedy v roce 1931, prošel bránou na zpřístupněné „staveniště zoologické zahrady“ první návštěvník. Další prvenství přísluší Jiřímu Jandovi, který se stal prvním ředitelem, a vlčici Lottě, která byla prvním zvířecím obyvatelem zoologické zahrady. Dalšími zvířaty, která získala spolu s vlčicí Lottou domov v zoo, byla lvice Šárka a koně Převalského Minka a Ali.

Zoologická zahrada se dále rozrůstala a ve 30. letech začali zaměstnanci pořádat se zvířaty i cirkusová představení. V následujících letech dosáhla pražská zoo mnohých úspěchů, např. první umělé odchování mláděte medvěda ledního na světě (1942), první umělý odchov koně Převalského na světě (2001), a zařadila se mezi přední zoologické zahrady světa. Důležitým milníkem je povodeň ze srpna roku 2002, která zasáhla téměř polovinu území zoologické zahrady. Zoo se z toho naštěstí vzpamatovala a dále úspěšně pokračovala v provozu. Nejnovějším přírůstkem do zoo je vombat Cooper, který dorazil do Prahy 8. 12. 2021 ze zoologické zahrady v Hannoveru. Teď je Cooper v měsíční karanténě a návštěvníci ho poprvé uvidí 8. 1. 2022. Na výpravě už se tedy budeme moct jít na vombata podívat.

Čaj o páté začíná ve čtyři

a vyrábíme tam důležité věci na tábor,
například postel.

Spoustu užitečných informací najdete
na rodičovské stránce:

vpr.red/rodice

Pejsek

Najdete, kde si Vontové nechávají vzkazy?

Minule jsme se vydali do Stříbrné ulice na pražském Starém Městě. Je to krátká uzounká ulička vedoucí od divadla Na zábradlí do nedaleké Náprstkovy ulice. Po stěnách jsou tady rozvěšeny fotky ze sametové revoluce a řada tabulek připomínajících důležité události v Česku a Slovensku, které se udály během celého dvacátého století. V ulici se byly podívat Anička a Róza, body máte zapsány a doufám, že se vám tam i líbilo a trochu jste si počítly, co že se to v minulosti všechno v našem kraji událo. Jak jsem již dříve zmiňoval, na Starém Městě působí několik tajemných Vontských spolků. Scházejí se tady v ulicích, pořádají čas od času nějaké akce a vzájemně soupeří o ježka v kleci. Tito Vontové si zanechávají v ulicích vzkazy. K tomu slouží několik tajných Vontských vývěsek (nacházejících se v různých zapadlejších uličkách), na které umisťují na malých papírcích své vzkazy. V dnešním čísle se vydáme právě jednu z takových „nástěnek“ najít. Kousek zpátky směrem odkud jsme prve přišli Zlatou uličkou, na východ od Anenského náměstí, nachází se bývalý kostel svaté Anny, který dnes nese název Pražská Křížovatka. Jedna z tajných Vontských vývěsek se nachází kousek odtud. Zkuste ji najít. Jsou to dveře s navalovaným žlutým květem polepené hromadou papírků

v jedné blízkých uliček necelých sto metrů od kostela. Kdo vývěsku najde, může mi říct (nebo do e-psa napsat) v jaké ulici se nachází a jak to tam vypadá. Jako vždy mu to přinese nějaké ty body do bodování, ale kromě toho i všechny tajné informace, které si tady Vontové píší.

Pozdravy z Ameriky

Milí Vpředáci, prosinec je za mnou a s ním i polovina mého studia v Americe. Pololetí tady totiž končí už před Vánočními prázdninami. První dva týdny prosince jsem měla poměrně hektické, běhala jsem po obchodech, abych rodině přivezla nějaké dárky, a zároveň jsem se musela pilně učit na závěrečné zkoušky ve škole. Zkoušky, kterým říkají finals, jsou buď nějaký projekt, nebo tradiční dlouhý test psaný v tělocvičně. Nakonec to nebylo tak hrozné, jak jsem čekala, ale stejně se netěším na další na konci roku.

Tím spíš jsem se těšila na Vánoce v Česku, tolik mi to tady chybělo. Naneštěstí se mi povedlo v průběhu prázdnin chytit koronavirus, takže se můj let zpět do Ameriky musel o dva týdny posunout. Je to sice komplikace kvůli škole, ale snažím se to brát z té pozitivní strany — alespoň strávím o dva týdny více se svou rodinou a pořádně si odpočinu. Myslím si, že mi to jen prospěje. Celý půlrok mi rychle utekl a já věřím, že mi stejně uteče i ten druhý. Těším se na vás a přeju vám všem to nejlepší do nového roku!

Esterka

Chybí vám na táboře vaše oblíbená večeře? Máte úžasný recept na pomazánku, který se ve vaší rodině dědí z generace na generaci?

Máte tip na úžasně jednoduché a přitom tak chutné jídlo? Sem s nimi!

Náměty posílejte na *vpr.red/e-pes*! Na konci roku společně vybereme nová jídla do táborového jídelníčku!

Šifry, Šifry, Šifry!

Další šifrou z letošního táborového pokladu je šifra „první poslední“. Zašifrovaný text vypadá třeba takto:

Hrfnueotjguáu

Jak název šifry napovídá, šifru rozluštíme tak, že nejprve čteme první písmenko, pak poslední písmenko, pak druhé písmenko, pak předposlední písmenko. Takto na přeskáčku pokračujeme, až přečteme všechna písmenka. Zašifrovaný text je Hurá funguje to.

Pro mladší (do 5. třídy včetně)

Tvým úkolem bude rozluštit tuto zprávu a řešení ukázat Pomerančovi:

FsiaČrátýlpndeerřvaeekcntlvte

Pro starší (od 6. třídy včetně)

U šifry první poslední je umění se v dlouhém textu nezamotat. Pomoci mohou čárky v textu nebo jemné škrtnání písmen a diktování písmen ve dvojici. Tvým úkolem bude rozluštit tuto zprávu a řešení ukázat Pomerančovi:

KoiyltžzsáaeonmetvlČrátýlthČráebdtjnjk
Vřďk?áepýaěoeu,cntoéazkcntuaisfíšťlnkieeísm

Ze života Mrakoplaše

výňatek z knihy Lehké Fantastično

O několik mil dál překonával své nemenší překvapení Dvoukvítek. Vždyť se ocitl znovu na Ploše! Seděl na trupu Mocného poutníka, který se s bubláním nořil stále hlouběji do vod jakéhosi jezera, obklopeného na všech stranách hustým lesem.

Bylo zvláštní, že necítil celkem žádný strach. Dvoukvítek byl turista, první z těch, kteří se měli na Zeměploše vyvinout až mnohem později, a samotným základem existence turistů je neochvějně přesvědčení, že jim se nic zlého nemůže stát, protože oni se přeci do ničeho nepletou. Další taková přesvědčení mu říkala, že když bude mluvit pomalu a nahlas, musí mu každý rozumět, že většina lidí je důvěryhodná a že při troše rozumu se lidé dobré vůle vždycky dohodnou.

Za takových podmínek byla jeho naděje na přežití menší než řekněme mýdlové rybičky, ale k Mrakoplašovu údivu to všechno více méně fungovalo. Mužičkova nevšímavost k jakémukoliv druhu ohrožení byla taková, že každé nebezpečí zřejmě ztratilo odvalu a šlo pryč.

Obyčejné nebezpečíčko z utopení nemělo nejmenší šanci. Dvoukvítek si byl bezvýhradně jistý, že v dobře organizované společnosti nikdo lidem nedovolí, aby se potulovali kolem a jen tak se topili.

Také v duchu trochu přemýšlel o tom, kam se asi podělo jeho Zavazadlo. Pak se ale utěšil myšlenkou na to, že je

truhla vyrobena ze dřeva myslícího hruškovníku a je dost inteligentní, aby se postarala sama o sebe.

Ještě o kus dál v témže pralese prodělával jakýsi mladý šaman jednu z nejzákladnějších částí svého výcviku. Snědl kus posvátné muchomůrky, vykouřil několik omamných odendků a opatrně si nasypal a naprášil výtrusy tajemné houby do všech tělních otvorů. Teď seděl na zkřížených nohou pod velkou borovicí a pokoušel se soustředit tak, aby se dostal do kontaktu s tajemnými a úžasnými záhadami v srdci Bytí, ale hlavně na to, aby si zastavil hlavu, která se mu bláznivě točila a chystala se mu odšroubovat a odletět z ramen.

Před očima se mu roztočily modré čtyřstranné trojúhelníky. Občas se usmál vědoucím úsměvem, aniž bylo čemu, a pronesl nějaké moudré slovo jako „Oh!“, nebo „Ahá!“.

Pak se něco pohnulo ve vzduchu a stalo se něco, co později popsal slovy „bylo to zrovna jako výbuch, jenže pozpátku, jasný?“ a na místě, kde předtím nebylo vůbec nic, ležela velká a otlučená dřevěná bedna.

Těžce přistála na hromadě listí, ze dna vystrčila stovky malých nožiček, neohrabaně se obrátila a podívala se na šamana. Je třeba říci, že pochopitelně neměla obličej, ale i ve svém mykologickém poblouznění si byl šaman strašlivě jistý, že si ho prohlíží. A nebyl to vůbec přátelský pohled. Je neuvěřitelné, jak hrozivě se dokáže zatvářit jeden klíčový otvor a několik děr po sucích.

K šamanově nesmírné úlevě truhlice po chvílce jakoby dřevěně pokrčila rameny a cvalem vyrazila mezi stromy.

S nadlidským úsilím si šaman v paměti vyvolal sled operací potřebných k tornu, aby se postavil, podařilo se mu dokonce udělat několik jednoduchých kroků, ale pak se podíval dolů a vzdal to, protože propadl dojmu, že mu došly nohy.

Mrakoplaš zatím našel nějakou pěšinu. Byla hodně křivolaká a byl by raději, kdyby byla dlážděná, ale z nedostatku jiné zábavy se po ní přece jen vydal.

Několik stromů se pokusilo navázat s ním rozhovor, ale protože si byl Mrakoplaš skoro jist, že normální stromy se tak nechovají, ignoroval je.

Den pokročil. Všude bylo ticho a kolem se ozýval jen bzukot ošklivého bodavého hmyzu, občasné zapraskání suché větve a ševel stromů, které spolu polohlasem probíraly otázky víry a nepřijemností s veverkami. Mrakoplaš se začal cítit velice osaměle. Představil si sám sebe ztraceného v lesích, kde bude muset žít do smrti, bude spát na lůžku z listů a živit se bude... bude se živit..., tím, co je v lese k jídlu. Asi stromy, pomyslel si, a ořechy a bobule. Měl by...

„Mrakoplaši!“

Okus dál se k němu po cestě blížil Dvoukvítek — úplně promočený, ale rozzářený radostí z nenadálého shledání. Kousek za ním klusalo Zavazadlo (předměty, vyrobené ze dřeva Myslicího hruškovníku, následují svého pána kamkoliv, a proto se tohle dřevo často používalo na výrobu zavazadel zemřelých králů, kteří si tak chtěli pojistit, že začnou život na onom světě v čistém prádle).

Mrakoplaš si povzdechl. Až do tohoto okamžiku si totiž

namlouval, že dnes už ho nic horšího potkat nemůže.

Začal padat výjimečně vlhký a studený déšť. Mrakoplaš s Dvoukvítkem seděli pod stromem a pozorovali ho.

„Mrakoplaši?“

„Hm?“

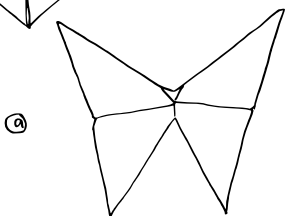
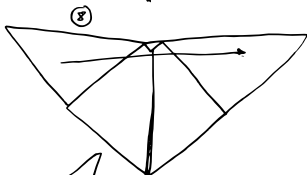
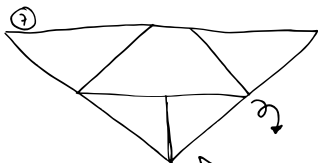
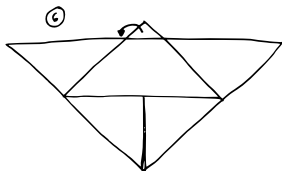
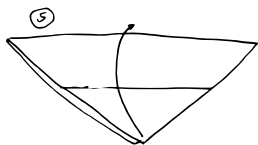
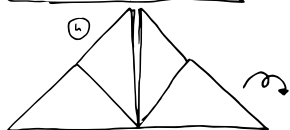
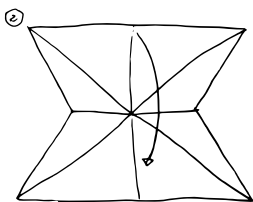
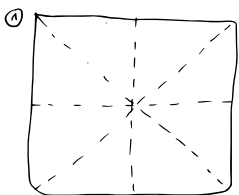
„Proč jsme tady?“

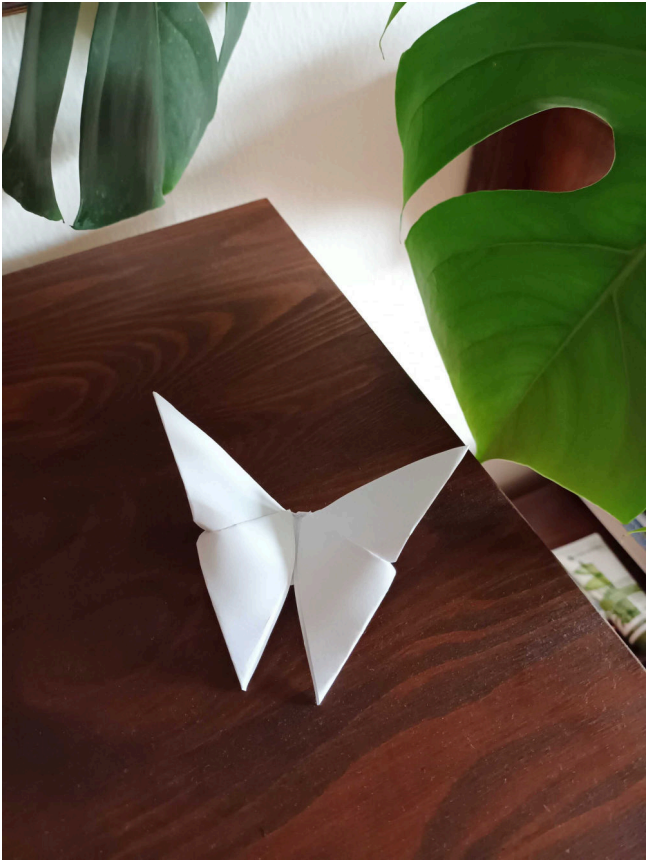
„No to máš tak. Někdo tvrdí, že Plochu a všechno, co je na ní, vyrobil Stvořitel Vesmíru, jiní zase říkají, že jsme tady jen díky nekontrolovatelnému biologickému nárůstu v časových úsecích s přemnožením částic pravděpodobnosti. Ale jestli máš na mysli, proč jsme teď tady, místo abychom padali dolů do vesmíru, tak o tom nemám nejmenší tušení. Pravděpodobně je to všechno strašlivý omyl.“

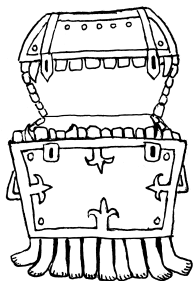
Motýli teď v zimě?

origami

Máme tu leden, měsíc, kdybychom žádné motýly venku nečekali, a přece, když se vám poštěstí, můžete u nás na jednoho narazit. Jedná se o Žlutáaska řešetlákového, u kterého se jako u jednoho z mála vyvinula odolnost vůči mrazu. My si v dnešním čísle pejska ukážeme, jak si takového jednoho motýla vyrobit z papíru. Komu se to podle návodu níže povede, nechť pošle fotku na e-psa (*vpr.red/e-pes*) nebo ukáže výtvar na schůzce Tee, body do bodování ho určitě neminou. Hodně štěstí!

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Týna: 731 755 579

Mikulda: 721 294 254

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz